

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ.

Σημ. Σ. Ἐφ. Παίδων. Ὁ ἀξιότιμος καὶ ἰκανὸς καθηγητὴς τοῦ Β' Γυμνασίου κ. Κ. Νεστορίδης θέλει ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου ἐξακολουθήσει νὰ δημοσιεύῃ διὰ τῆς «Ἐφ. τῶν Παίδων» συνοπτικὴν τινὰ ἐκθεσιν τῆς ἀρχαίας μυθολογίας, ὡραζῶν αὐτὴν καὶ μετὰ εἰκονογραφιῶν, πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν παιδίων. Δὲν ἀμφισβῆλλοντες δὲ, ὅτι ὅπως τὰ ἄλλα ἔργα τοῦ κ. Νεστορίδου, οὕτω καὶ ἡ μυθολογία αὕτη θέλει εὐρεῖ καλὴν παρὰ τῷ κοινῷ ὑποδοχὴν.

Ἐρ. Τί εἶνε μυθολογία;

Ἀπ. Ἡ λέξις *Μυθολογία* εἶναι σύνθετος ἐκ τοῦ ῥήματος *λέγω* καὶ *μῦθος* καὶ σημαίνει *λέγω μῦθους*· εἶναι δὲ ἡ ἐξιστόρησις καὶ γνῶσις μύθων, εἴτε συμβάντων, τὰ ὁποῖα ἢ οὐδέποτε ὑπῆρξαν, ἢ πολὺ μετεμορφώθησαν καὶ παρηλλάγησαν. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τοὺς μῦθους περιέχεται ἡ θρησκεία τῶν ἀρχαίων, ἡ μυθολογία διδάσκει ἡμᾶς καὶ περὶ τῶν διαφορῶν θεῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεδίδοντο διάφοροι ἰδιότητες καὶ ἐνέργειαι, περὶ τῆς λατρείας αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς μορφῆς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν παρίστανται αὐτοὺς.

Ἐρ. Τί ἐσήμεαι τὸ κατ' ἀρχὰς ἡ λέξις μῦθος;

Ἀπ. Τὸ κατ' ἀρχὰς ἡ λέξις *μῦθος* ἐσήμεαι πᾶσαν διὰ λόγου γινομένην παράστασιν καὶ διήγησιν, ὥστερον δὲ ἐφανέρωνε πᾶσαν διήγησιν μὴ βεβαιουμένην ὑπὸ τῶν πραγμάτων, ἤρα ψευδῆ ἢ πλαστὴν, ἢ ἀπλῶς εἰκονίζουσαν τὴν ἀλήθειαν, κατ' ἀντίθεσιν τοῦ λεγομένου *λόγου*, ἥτοι διηγήσεως ἀληθοῦς καὶ ἱστορικῶς βεβαιουμένης.

Ἐρ. Εἰς τί χρησιμεύει ἡ Μυθολογία;

Ἀπ. Ἡ σπουδὴ τῆς Μυθολογίας ὠφελεῖ 4) διότι δεικνύει εἰς ἡμᾶς τὴν τυφλότητα τῶν ἐθνικῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν οἱ προπάτορες ἡμῶν, καὶ τοὶ εἶχον φθάσει εἰς ὕψιστον βαθμὸν πολιτισμοῦ καὶ ἀναπτύξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν τοσαῦτα ἀγαθὰ 2) χωρὶς τῆς μυθολογίας δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τοὺς ἀρχαίους ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς, τὰ ἔργα τῆς πλαστικῆς καὶ ζωγραφικῆς καὶ ἐν γένει τὰ ὑπὸ τῆς καλλιτεχνίας συμβολικῶς παριστάμενα. Ἐκτὸς τούτου ἡ μυθολογία εἶναι, ὡς πᾶν ἄλλο εἶδος μυθιστορήματος, θελκτικὴ καὶ ἐπαγωγός. Οὕτω π. χ. τὰ ἄνθη, τῶν ὁποίων τὴν πολυποικίλον καὶ λαμπρὰν ὠραιότητα θαυμάζομεν, ἀπέδιδον εἰς τὰ δάκρυα τῆς Ἡοῦς· τὸ χρῶμα τῶν ῥόδων

εἰς τὸ αἷμα τῆς Ἀφροδίτης. Ἡ γλυκεῖα τῶν ἐύλων κινήσις προέρχεται κατ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀναπνοῆς τοῦ Ζεφύρου. Ὁ νάρκισσος, ἡ δάφνη, ἡ μυρσίνη, ἡ κυπάρισσος, ἡ δρῦς καὶ τοσαῦτα ἄλλα εἶναι μεταμορφώσεις ἀνθρώπων καὶ πολλὰ τῶν πτηνῶν, ὡς ἡ ἀηδὼν, ἡ χελιδὼν, ὁ ἔποψ, ἡ νυκτερίς, ἡ ἀράχνη καὶ ἄλλα ἔντομα εἶναι μεταμορφώσεις ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν.

Ἐρ. Εἶναι ἡ Μυθολογία διδακτικὸν μάθημα;

Ἀπ. Μάλιστα· διότι διδάσκει τὴν ὑπαρξίν ἄλλης ζωῆς, ὅπου ἡ κακία τιμωρεῖται καὶ ἡ ἀρετὴ ἀνταμείβεται. Ὁ Τάνταλος, ὁ Σίσυφος, ὁ Ἰξίον, ὁ Λυκάων, ὁ Φλεγέας, ὁ Σαλμωνεύς καὶ ἄλλοι ἐτιμωρήθησαν ἢ διὰ τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀσέβειάν των, ἢ διότι ἦσαν ὥμοι καὶ ἀπάνθρωποι. Ὁ ὑπερήφανος καὶ ἀλαζὼν καταπίπτουσιν, οἱ δὲ θνητοὶ διδάσκονται νὰ μὴ φαντάζονται τὴν ἐπίγειον εὐδαιμονίαν διαρκῆ καὶ πολυχρόνιον. Οὕτως ἐτιμωρήθη ἡ Νιόβη, ἡ Ἀράχνη καὶ ἄλλοι. Οἱ κατὰ τῶν ἄλλων στήνοντες παγίδας ἐμπίπτουσιν εἰς αὐτάς καὶ τιμωροῦνται. Οὕτως ἐπαθεν ἡ Ἀηδὼν, ἡ Πρόκνη, ὁ Τηρεὺς καὶ ἄλλοι. Αἱ Δαναΐδες τιμωροῦνται μετὰ θάνατον, διότι ἐφόνευσαν τοὺς συζύγους αὐτῶν. Οἱ ἀγαθοὶ τοῦναντίον ἀνταμείβονται καὶ μετὰ θάνατον μεταβαίνουν εἰς τὰ Ἥλύσια πεδία καὶ εἰς τὰς νήσους τῶν Μακάρων.

K. N.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΡΙΟΝ.

[Συνέχ. καὶ τέλος ἴδε προηγ. ἀριθ.]

Ὁ στρατηγὸς Λατουρέτ καὶ ἡ σύζυγός του ἐγκατεστάθησαν ἐκ νέου εἰς τὴν παλαιὰν αὐτῶν κατοικίαν μεταξὺ τῶν ἀπωλολότων ἀλλ' εὐτυχῶν ἤδη τέκνων των καὶ ἀπεφάσισαν νὰ προσκαλέσωσιν ὅλους τοὺς καλοὺς των φίλους, ὅσοι ἐδείχθησαν ἀγαθοὶ καὶ φιλόανθρωποι εἰς αὐτά.

Ἦτο ἡμέρα χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως εἰς πάντας· ἐκεῖ ἦτο ἡ δεσποινὴς Ῥόζα Στατίβενσων μετὰ τὸ γλυκὺ καὶ ὠραῖον αὐτῆς πρόσωπον, ὁ σοβαρὸς ἀλλ' εὐγενὴς πατὴρ αὐτῆς, ὁ πλοίαρχος Ἰερσεμίας καὶ ἡ Μαρία μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς—ἀλλὰ τὸν πρῶτον τόπον ἐν τῇ ὁμηγύρει ταύτῃ κατεῖχεν ἡ πτωχὴ μαύρη Καλὴ· ἡ κυρία Λατουρέτ ἠτοίμασε δι' αὐτὴν ἐν τῶν καλλιτέρων δωματίων καὶ τὸ διεσκεύασεν οὕτως, ὥστε ἡ κυρὰ Καλὴ νὰ ἔχη πᾶσαν ἀνάπαυσιν. Ἐξ ὅλων ὅμως τῶν ἐπίπλων, μετὰ τὰ ὁποῖα ἡ καλὴ τῆς κυρίας ἐστόλισεν αὐτὸ, τὸ